

РЕШЕНИЕ

№ 3688

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разглежда дело номер **2096** по описа за **2021** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Столична община срещу Решение от 26.01.2021 г. по НАХД № 7925/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 10-и състав. С решението е отменено Наказателно постановление /НП/ № 265659/2016 от 08.04.2016 г., издадено от Кмета на Столична община, с което на Р. М. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 във връзка с чл. 18, т. 1 и чл. 35, ал. 1 във връзка с чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /отм. - в сила от 05.05.2018 г./, и е прекратено административнонаказателното производство срещу Р. М. С. за извършено на 24.03.2016 г. нарушение на цитираните по-горе разпоредби.

Касаторът твърди, че липсват сочените процесуални нарушения. Неправилно бил приложен материалният закон. Моли решението да бъде отменено, а НП – потвърдено.

Ответникът – Р. М. С., редовно призован, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомен, моли

жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба на Столична община, надлежна страна, е депозирана в Софийски районен съд в законоустановения срок, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В случая срокът по чл. 59, ал. 2 ЗАНН е започнал да тече от деня, следващ датата на получаване поканата за доброволно изпълнение, изпратена от ЧСИ, тъй като едва тогава наказаното лице е разбрало за издаденото НП. НП не е влязло в сила, защото до този момент то не е било връчено на наказаното лице и за последното не е съществувала възможност да го оспори по аргумент от чл. 64, б. „б“ и „в“ ЗАНН. Видно от приложените доказателства, от Кмета на СО, район „Т.“, е изпратено писмо до Р. М. С. на нейния постоянен и настоящ адрес - [населено място], [улица], [жилищен адрес]. Не се констатира промяна на адреса на наказаното лице от момента на съставяне на акта за установяване на нарушението до образуване на съдебното производство. Липсват данни, че на посещения адрес са оставени съобщения с указания лицето да се яви на определено място и дата за връчване на НП. Видно от приложеното по делото известие за доставяне, пратката не е потърсена и на 13.09.2016г. е върната. Върху НП е направено отбелязване, че се счита за връчено на 06.01.2017 г., от която дата е писмо на Кмета на СО, район „Т.“, в което се сочи, че НП не е получено, като пратката е върната в цялост. Отбелязването е направено от неизвестно лице в качеството му на юрисконсулт, а не от наказващия орган, каквото е изискването на чл. 58, ал.2 от ЗАНН. Следователно НП не е връчено редовно, поради което жалбата пред СРС е подадена в срок.

Съгласно чл. 63, ал. 1, изр. Второ от ЗАНН решението на СРС подлежи на касационно обжалване на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс. В чл. 348, ал. 1 от НПК са посочени изрично следните касационни основания: нарушен е законът, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл. 218 от АПК административният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно.

В конкретния случай се констатира, че са налице предпоставките за прекратяване на административнонаказателното производство поради изтекъл срок на абсолютната погасителна давност /Гълкувателно постановление № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Препращащата норма на чл.11 от ЗАНН предвижда, че „по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго”. На основание чл. 81, ал. 3 от Наказателния кодекс независимо от спирането или

прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, а именно - четири години и половина. Съгласно правилата за изчисляване на срокове, разписани в чл. 183 от НПК, абсолютната погасителна давност започва да тече от 24.03.2016 г. /датата на извършване на нарушението/ и изтича на 24.09.2020 г. преди постановяване на оспорения съдебен акт. В случая същият този срок е изтекъл към датата на провеждане на откритото съдебно заседание по НАХД № 7925/2020 г. на СРС, 10-и състав – 27.10.2020 г., което води до отмяната на НП, без да е необходимо да се разглежда спорът по същество. Изключва се административнонаказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административнонаказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Именно с изтичането на посочения срок се губи смисълът на предупредителното и възпитателно въздействие върху дееца и върху останалите граждани на обществото, което има налагането на наказание по смисъла на чл. 12 ЗАНН. Заличават се и наказателноправните последици от извършеното деяние.

По тези съображения и поради наличието на основанията по чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от НПК се обуславя извод за неоснователност на касационната жалба. Оспореното решение на СРС е правилно, поради което и следва да бъде оставено в сила. В съответствие с чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК производството по налагане на административнонаказателна отговорност на Р. М. С. е прекратено, поради което и настоящата съдебна инстанция не следва да преповтаря този извод на СРС.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.01.2021 г. по НАХД № 7925/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 10-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: